

4. 5. 2011

ID: 73551

Stížnost pro porušení zákona

Stížnost pro porušení zákona musí být podepsána ministrem spravedlnosti, který v době jejího podání tuto funkci vykonává.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 4 Tz 60/2010-30, ze dne 30.11.2010)

Nejvyšší soud České republiky projednal v neveřejném zasedání stížnost pro porušení zákona, kterou podala JUDr. Daniela Kovářová, bývalá ministryně spravedlnosti České republiky, ve prospěch obviněných I. G., M. Z. a P. B., proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 5. 2006 sp. zn. 3 To 28/2006, ve věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 3 T 14/2003 a rozhodl podle § 268 odst. 1 písm. a) tr. ř. tak, že stížnost pro porušení zákona se zamítá.

Z odůvodnění :

Dne 22. 7. 2010 byla Nejvyššímu soudu prostřednictvím pošty doručena stížnost pro porušení zákona podaná podle § 266 odst. 1 tr. ř. ve prospěch obviněných I. G., M. Z. a P. B. proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 5. 2006 sp. zn. 3 To 28/2006, jímž rozhodl jako soud odvolací ve věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 3 T 14/2003, konkrétně o odvolání obviněných proti jeho rozsudku ze dne 8. 11. 2005. Stížnost pro porušení zákona byla opatřena datem 8. 7. 2010 a podpisem tehdejší ministryně spravedlnosti JUDr. Daniely Kovářové.

Vzhledem k tomu, že dnem 13. 7. 2010 byla prezidentem republiky jmenována nová vláda České republiky, přičemž ministrem pověřeným řízením ministerstva spravedlnosti byl jmenován JUDr. Jiří Pospíšil, předseda senátu nechal zjistit, kdy byla předmětná stížnost pro porušení zákona dána k poštovní přepravě. Bylo zjištěno, že z podatelny ministerstva spravedlnosti byla stížnost pro porušení zákona vypravena na Nejvyšší soud dne 20. 7. 2010 ve 12.25 hod. (viz záznam na č. l. 10 spisu Nejvyššího soudu).

Předseda senátu se proto písemně dotázal ministra spravedlnosti, zda s ohledem na časové okolnosti podání předmětné stížnosti pro porušení zákona trvá na jejím projednání Nejvyšším soudem a to za účelem zjištění, zda nový ministr spravedlnosti se k takto podané stížnosti pro porušení zákona staví jako ke svému podání (viz č. l. 11 spisu Nejvyššího soudu).

Ministr spravedlnosti svým přípisem ze dne 8. 10. 2010 Nejvyššímu soudu sdělil, že datum 8. 7. 2010, kdy byla stížnost pro porušení zákona bývalou ministryní spravedlnosti podepsána, považuje za rozhodující. Sám o zpětvzetí této stížnosti neuvažuje.

Vzhledem k takto koncipované odpovědi ministra spravedlnosti musel Nejvyšší soud nejprve zaujmout stanovisko k otázce, zda předmětná stížnost pro porušení zákona splňuje veškeré obsahové náležitosti vyžadované zákonem a zároveň zda byla podána osobou, která je k jejímu podání oprávněna.

Podle § 266 odst. 1 tr. ř. věty první proti pravomocnému rozhodnutí soudu nebo státního zástupce, jímž byl porušen zákon nebo které bylo učiněno na podkladě vadného postupu řízení, může ministr spravedlnosti podat u Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona.

Podle § 267 odst. 1 tr. ř. ve stížnosti pro porušení zákona musí být vedle obecných náležitostí podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se ministr spravedlnosti domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí Nejvyššího soudu. Ministr spravedlnosti je povinen ve stížnosti pro porušení zákona uvést, zda ji podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Stížnost pro porušení zákona je třeba bezpochyby pokládat za podání ve smyslu § 59 tr. ř., které musí splňovat kromě výše uvedených i obecné náležitosti vyplývající z jeho odst. 4. V něm se kromě jiného uvádí, že podání musí být podepsáno a datováno. Jak již bylo uvedeno výše, podaná stížnost pro porušení zákona byla opatřena datem 8. 7. 2010 a podpisem JUDr. Daniely Kovářové, v té době ministryně spravedlnosti, přičemž obsahovala i veškeré ostatní náležitosti vyžadované trestním řádem.

Podle § 59 odst. 1 tr. ř. podání může být učiněno písemně, ústně do protokolu, v elektronické podobě podepsané elektronicky podle zvláštních předpisů, telegraficky, telefaxem nebo dálkopisem.

V konkrétním případě byla zvolena písemná forma stížnosti pro porušení zákona, u níž je ale logicky k vyvolání potřebných účinků nutné takový mimořádný opravný prostředek odeslat příslušnému adresátu – orgánu, kterým je v daném případě Nejvyšší soud. Proto také trestní řád ve svém ustanovení § 266 odst. 1 užívá slovní spojení „podat u Nejvyššího soudu“.

Zde pak bylo třeba zodpovědět otázku, zda stížnost pro porušení zákona musí být u Nejvyššího soudu podána (k němu doručena) v době, kdy ministr spravedlnosti, který stížnost pro porušení zákona podepsal, stále ještě tuto svoji funkci vykonává, anebo postačí, aby v době trvání jeho funkce byla dána k poštovní přepravě.

Nejvyšší soud zaujal názor, že v takovémto případě postačí, aby stížnost pro porušení zákona byla podána k přepravě jako poštovní zásilka adresovaná Nejvyššímu soudu v době, kdy příslušný ministr spravedlnosti zastává svoji funkci. Bylo přitom vycházeno z analogické situace, kdy podle § 60 odst. 4 tr. ř. je lhůta zachována též tehdy, jestliže podání bylo ve stanovené lhůtě podáno jako poštovní zásilka adresovaná soudu, státnímu zástupci ... atd. V projednávaném případě se sice nejedná o lhůtu vymezenou zákonem k podání stížnosti pro porušení zákona z hlediska samotného běhu času, jelikož taková omezující lhůta v zákoně dána není, ale jedná se o lhůtu, v níž může konkrétní osoba podat stížnost pro porušení zákona z titulu zastávané funkce ministra spravedlnosti.

Z posuzované stížnosti pro porušení zákona tudíž vyplývá, že tato sice byla podepsána JUDr. Danielou Kovářovou v době, kdy zastávala funkci ministryně spravedlnosti, ale k jejímu podání prokazatelně došlo až v době, kdy funkci ministra spravedlnosti již vykonával JUDr. Jiří Pospíšil. Ten předmětnou stížnost pro porušení zákona na dotaz Nejvyššího soudu neoznačil za svoje podání, ani neučinil takový projev vůle, z něhož by bylo možné dovodit, že se s jejím podáním ztotožňuje a žádá, aby ji Nejvyšší soud pokládal za jeho podání a rozhodl o její důvodnosti.

Za těchto procesních okolností, kdy stížnost pro porušení zákona byla podepsána ministrem spravedlnosti, který v době jejího podání k Nejvyššímu soudu funkci ministra spravedlnosti již nevykonával, nezbylo Nejvyššímu soudu než označit takovouto stížnost pro porušení zákona za podanou v rozporu s ustanovením § 266 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud proto v neveřejném zasedání (viz § 274 tr. ř. in fine), aniž by podanou stížnost pro porušení zákona přezkoumával z hlediska její důvodnosti, ji podle § 268 odst. 1 písm. a) tr. ř. zamítl, jako nepřipustnou.

Toto rozhodnutí však nebrání stávajícímu ministru spravedlnosti v podání stížnosti pro porušení

zákona způsobem, který by splňoval veškeré náležitosti vyžadované trestním řádem.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)
- [Účinné vyšetřování \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)